

Kan Pingviner flyga?

© Stephan Sarek

Übersetzung von Maria Nelson

Det såg ut att bli lugn dag. Towercrewen hade precis byts ut och den lilla flygplatsen i stadens utkant väntade bara på en fokker från sverige och ein cessna från Kyritz. Hela förmiddagen hade lärligen från Hövelhof, en flyglotsaspirant som höll på att utbildas, stött sig mot räcket i jakt på flygplan i luften med sin kikare. Flygplatschefen höll en församling för landskapets flygplatschefer i flygplanens matsal, lufttrycket var bara, vinden noröstlig.

Då kom plötsligt funkmedelandet: „Bremen torn, Bremen torn! Delta, eko, lima, alfa.“

Den tjänstgörande flylotsen ryckte ihop. „Vem kan det vara?“ murmlade han, böjde sig framåt och tryckte på talknappen. „Delta, tango, alfa. Bremen torn.“

„Tango, alfa, 3 nautiska mil nordöst Sierra ett på 1000 feet till landing, kom.“

Flylotsen tittade upp: har piloten uppgett sitt flygplan?“ frågade han folket omkring. Alla skakade på huvudet.

„Delta, tango alfa, var vänlig och ange Er flygplanssort.“

Ett kurt paus uppstod. „Jag är inget flygplan“, sade rösten dröfande, „jag är ett svin.“

Nu tystnade det i tower. Flyglotsarna tittade förargat på varandra. Antigen ville någon driva med dem, eller så var piloten berusad. Men flyglotsen var en människa med humor. „Tango, alfa, Svin kann visst flyga.“

„Jo, jag kan.“

Då dem alla lite roade och förargade tittade på varandra och ännu inte riktigt visste hur de skulle reagera på det, hördes om än lite tonlöst flyglotsaspiranten från Hövelhof som tittade i kikaren: „Svin kann visst flyga.“

Han stirrade oavbrutet på en fast punkt i himlen, vände sig sedan om och erbjöd reservflyglotsen Hoffmann som stod bakom honom kikare. „Det flyger ett svin“, upprepade han ännu en gång, „ett svin.“

Reservflyglotsen Hoffmann greppade kikaren och då han upptäckte en särskild punkt på himmelen skrek han upphetsat: „Där flyger ett svin.“

Åter kom ett meddelande in: „Delta, tango, alfa, Sierra ett på 800 feet, ber om landhänvisning och klartecken.“

Den tjänstgörande flyglotsen vände sig om och tittade på sin direkt överordnade, överflyglots Friedhelms. Denne ryckte på axlarna. „Ge svinet landhänvisning.“

„Delta, tango, alfa, inflygning i kontrollzonen ovanför Sierra två, inte under 400 feet, vi har bara en landningsbana, QNH 1008 hPa, kom!“

„Delta, tango, alfa, uppfattat.“

Alla lotsarna hade tagit kikarna som hörde till deras personliga utrustning och tittade mot himmelen.

„Delta, tango, alfa, Sierra två in 400 feet“, svinet bekräftade kontrollpunkten.

„Vid ovanliga händelser måste brandkåren informeras“, hördes flyglotsaspiranten röst. Överlotsen grymtade bara.

„Delta, tango, alfa, plats i sikte“, meddelande det ankommande svinet.

„Var vänlig flyg till höger, vind 090 Grad, 8 knot och gör en lång landning.“

Ett ögonblick funderade han på vilken landningsbanesträcka ett normalt hussvin kunde behöva men han blev avbruten i sina tankebanor av överlotsen: „Hoffmann, gå ner till chefen och ta

med honom till Tower!“

„Ney“, sade denne bestämt, „jag går väl inte och säger till honom att han ska komma till Tower, på en gång förr att ett svin håller på landa.“

„Säg helt enkelt ingenting, säg bara att det är viktigt. Se så gå nu!“

Föga övertygat gick reservlotsen Hoffmann i väg. Han öppnade dörren till flygplatsens matsal, satte på sig ett plågat leende och gick längs med det långa bordet fram till sin chef och bad honom att snappt komma till Tower.

„Gärna“, svarade denne, „förklara bara kort vad det handlar om.“

„Snälla, jag kan inte säga det, med det är verkligen brådskande.“

„Hoffmann, jag håller på med en förhandling nu, säg först vad som är på gång så beslutar jag sedan om jag kommer eller inte.“

„Okej då, ett svin håller just på att landa.“

Chefen skrattade: „Vad för sorts? Är det ett vildsvin eller ett hussvin?“

„Det är utan frågan ett hussvin. Var snäll och kom med upp chef.“

„Hoffmann, svin kan inte flyga.“ Även chefen var en människa med humor. Men uttrycket i reservlotsens ansikte såg ut, som om de i alla fall kunde flyga eller som om bemanningen hade blivit vansinnig. I båda fallen var det väl nötvändig att gå till Tower. Kort ursäktade sig chefen för delegaterna, han måste till Tower i en brådskande angelägenhet men det rörde sig bara om rent routinsarbete. De gick båda stumma bredvid varandra och misstroget iaktog flygplatschefen sin anställdes gång, men inget svankande, helt normalt – märkvärdigt. De gick i Tower och överlotsen hälsade dem med orden: „Det ha precis just landat och befinner sig redan på rullbanan till hangaren, titta själv.“ Han gick kikaren till chefen. Medan chefen genom kikarglasat tittade på ett ställe, som hans kollega visade honom, förklarade denne: „Jag har aldrig sett något liknande, perfekt landning, sedan sprang det över hela landningsbanan och det otroligt snabbt att vara ett svin. Nu står det vid flygplatsarbetana därborta i hangaren. Jag tror de matar just nu.“

Genom kikaren syndes svinet som utan tvivel uppenbarligen var ett fullständigt normalt hussvin och flygplatsens arbetare som hade avbrutit städningen av en gammal dubbeldeckare och tycktes hade de roligt med svinet.

Chefen ställde ner kikaren och vända sig till överlotsen: „Vi har väl ett staket runt platsen?“

Överlots Friedhelms nickade.

„Men hur kom då svinet hit?“

Med ett ansiktsuttryckt, som såg ut som om han ville säga `sjävla skit, det är ju just det som är problemet`, svarade Friedhelms: „Det landade som ett normalt flygplan, vi har ju faktiskt sätt der allihop.“

Den tjänstgörande flyglotsen gjorde sin stämma hört och sade: Det har hållit funkkontakt med oss hela tiden och det helt korrekt enligt de tyska flygfunkreglerna.“

„Ja hade inte kunnat tänka mig, att även svin får ta ett flygfunksdiplom“, muttrade aspiranten som fortfarande orubbligt tittade i sin kikare.

Flygplatschefen trodde på, att hamnat på ett dårhus. Hans annars så normala medarbetare stod runt honom och försökte på fullt allvar duka upp en historia om flygande grisar för honom. Precis då han fnysande tänkte sätta igång och gorma tilltalades Tower åter igen: „Bremen torn, delta, tango, alfa. Ber om rullhänvisning.“

„Svinet vill åter flyga i väg“, sade Friedhelms tyst och sänkte förlägen blicken.

„Får jag ge honom klartecken för rullning?“ frågade den tjänstgörande lotsen lika tyst sin chef. Chefen var övertygat om, att någon funkamatör spelade dem ett spratt. Det här var det bästa tillfället att blottställa idioterna. „Naturligtvis“, sade han överdrivet vänligt, „Klart för rullning och start.“

Flyglotsen satte sig på sin plats och tryckte på pratknappen: „Delta, tango, alfa, var vänlig rulla

till startplatsen över M och L.“

„Uppfattat“, svarade svinet. Spände tittade de på förfältet. Svinet sprang i ett sträck på rullbanan över M och L och stannade precis på startplatsen. „Bremen torn, delta, tango, alfa klart för avfärd.“

Lotsarna tittade på sin chef, vars sunda hudfärg hade gett vika för en blekhet som inte gick att överse. „Klart för start!“ pressade han ut genom läpparna.

„Delta, tango, alfa – klart för start, högerkurva efter lyftningen, lämna kontrollzonen över Sierra 1 och 2 på 1000 feet.“

„Delta, tango, alfa – uppfattat.“ Svinet satte i gång i ätt lätt galopp, sprang fortare och kastade sig sedan ut över landningsbanan med en för svin ovanlig hastighet. Efter ett fåtal hundra meter lyfte det från marken och vann snabbt höjd. Chefens blekhet ersattes av ett fult blåaktigt marmormönster. Tyst flämtande satt han sig ner.

„Oh, gud, fokkern“, skrek plötsligt flyglotsaspiranten, som såg den svenska maskines lampor närma sig.

„Bremen Tower – Sierra, lima, bravo från Sverige till landning över Sierra 1 och 2 på 1000 feet“, hördes det redan ur högtalarna. Det tjänstgörande flyglotsen ryckte till sig mikrofonen och försökte förhindra en kollision: „Sierra, lima, bravo – var vänlig gå upp på 1500 feet, flyg i en tvär högerkurva, ett svin kommer emot Er!“ skrek han i den.

Piloterna reagerade direkt och på förbildligt sätt. Professionellt drog de upp maskinen och tvingade in den i en tvär högerkurva. Det hade inte riktigt förstått, av vilket skäl (de tyckte sig ha hört att ett svin kom emot dem) men en sådan uppfordran krävde inte att bli kontrollerad på dess plausibilitet.

Svinet bekräftade åter en gång kontrollpunkten, tackade för servicen och försvann från deras blickfelt. Säker landade den svenska fokkern efter det andra försöket på flygplatsen och i towern härskade en stor rådlöshet.

„Det komma ingen mänsika att tro på“, sade den ställföreträdande flyglotsen Hoffmann, „vi ska vi ta oss för nu?“

„Ingenting“, sade hans chef, „vi gör absolut ingenting. Vi låtsas helt enkelt som om det här svinet aldrig har existerat.“ Han tittade på människorna som var församlade och väntade på ett bejakande nickande från var och en.

„Var är det me Er?“ frågade han aspiranten Hövelhofer, som fortfarande orörlig stirrade genom kikaren. Denne svarade inte direkt. Först, när han uppfordrades ännu en gång att svara, frågade han tyst utan att ställa ner sin kikare: „Kan pingviner flyga?“